

εδώ

Διώνη,

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ,

Ντέμη Ρούσσα

Copyright 2020

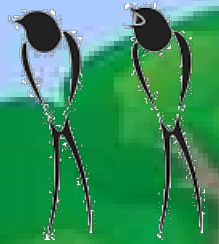

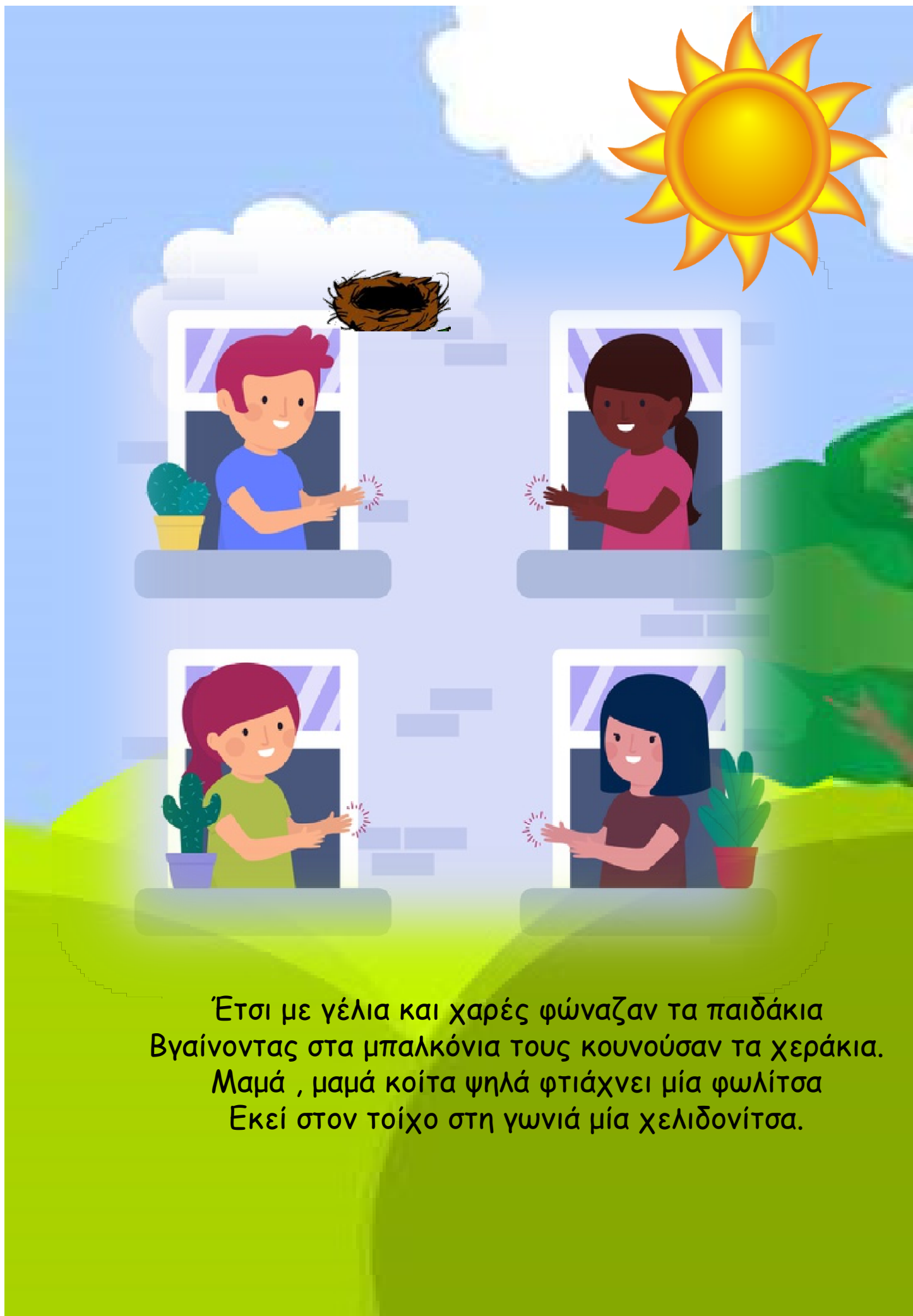

Τα χελιδόνια θα φτάσουν όπου υπάρχουν παιδιά
για να τους φέρουν την άνοιξη.

Μαμά , μαμά την Άνοιξη
έφεραν δυο πουλάκια
Είναι και μαύρα και λευκά,
είναι χελιδονάκια!!

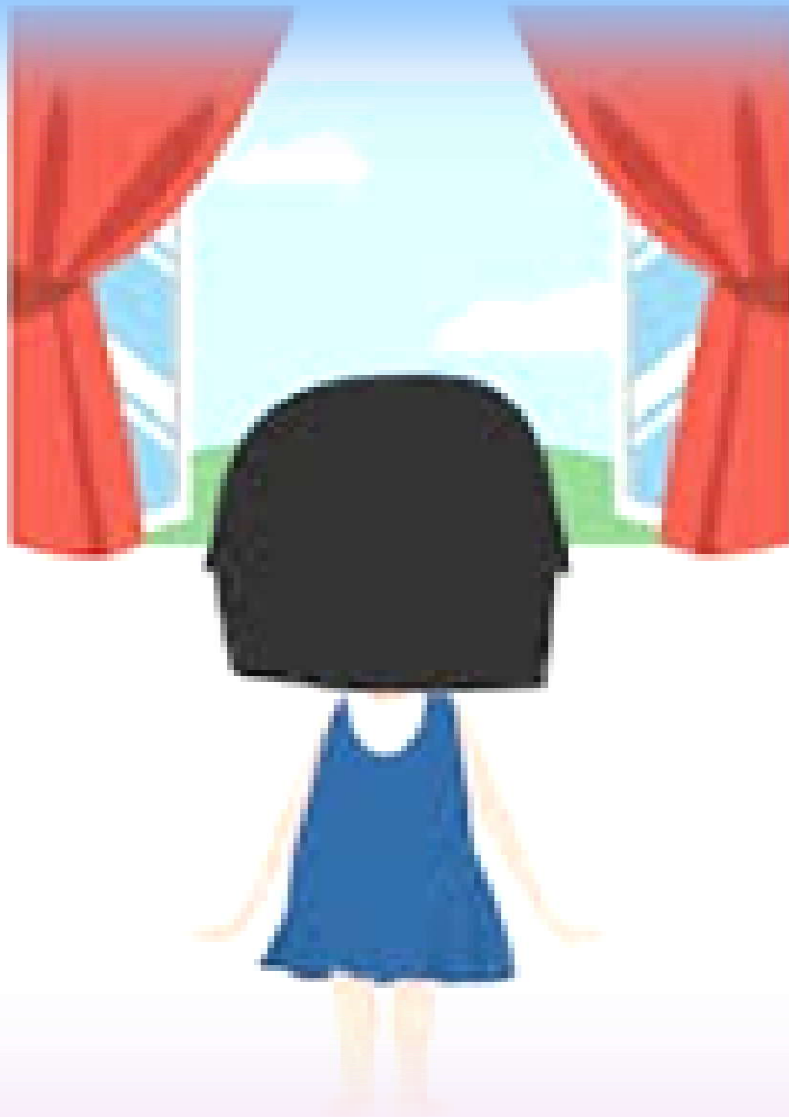

Έτσι με γέλια και χαρές φώναζαν τα παιδάκια
Βγαίνοντας στα μπαλκόνια τους κουνούσαν τα χεράκια.
Μαμά , μαμά κοίτα ψηλά φτιάχνει μία φωλίτσα
Εκεί στον τοίχο στη γωνιά μία χελιδονίτσα.

Έτσι με γέλιο και χαρά
Φώναζαν τα παιδάκια
Και τραγουδούσανε γλυκά για τα χελιδονάκια.

Μα η μικρή μας η Λενιώ δεν είχε ένα μπαλκόνι να βγει να δει τ'άλλα παιδιά, ούτε το χελιδόνι. Κι έτσι όπως καθότανε μόνη και λυπημένη γίνεται κάτι ξαφνικό που δεν το περιμένει.

Κοντά της ήρθε ένα πουλί μαύρο σαν τηγανάκι
κι έμοιαζε η κοιλίτσα του σαν άσπρο βαμβακάκι.
Γεια σου Λενιώ, να μη μου κλαις, εγώ είμαι η Διώνη
της άνοιξης το πιο τρανό το πρώτο χελιδόνι.

Μη νοιάζεσαι που δε μπορείς να βγεις σ' ένα μπαλκόνι
Θα φτιάξω τη φωλίτσα μου σε τούτο το χαρτόνι.
Και θα με βλέπεις το πρωί τ' απόγευμα το βράδυ
Θα γίνω το παράθυρο στην άνοιξη που βγάζει.

Και η Λενιώ την κοίταξε κι ευχαριστώ της λέει
Που δε θα είναι μόνη της και τώρα πια δεν κλαίει.

Έτσι η Διώνη έγινε το πρώτο χελιδόνι
που έφερε την άνοιξη και έλιωσε το χιόνι.
Και η Λενιώ δεν είναι πια στο παραθύρι μόνη,
είχε τη φίλη της κοντά το πρώτο χελιδόνι.

